

Sygn. akt V U 1210/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 31 października 2016 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 1210/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 października 2016r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy K. W. prawa do emerytury, ponieważ wnioskodawca udowodnił jedynie 8 lat, 4 miesiące i 3 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganego 15-letniego okresu takiej pracy.

Od ww. decyzji odwołanie złożył wnioskodawca K. W. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. W uzasadnieniu podał, iż posiada wymagany okres pracy w szczególnych warunkach, albowiem 1 września 1971r. do 31 maja 1989r. pracował w Fabryce (...) w C. jako tokarz, frezer, wytaczarz – prace ujęte w wykazach A i C załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie, podnosząc te same argumenty co w zaskarżonej decyzji. Przy czym wskazał, iż okresy pracy wnioskodawcy w Fabryce (...) w C. od 1 września 1971r. do 31 maja 1989r. nie były rozpatrywane gdyż wnioskodawca nie przedłożył dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w szczególnych warunkach, a z pkt 4 świadectwa pracy z 30 grudnia 2003r. wynika, iż wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił:

Wnioskodawca K. W. urodził się (...) Wiek 60 lat ukończył z dniem (...). Nie jest członkiem OFE.

Na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony udowodnił 26 lat, 11 miesięcy i 16 dni ogólnego stażu pracy, w tym: 26 lat, 5 miesięcy i 13 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 3 dni okresów nieskładkowych.

W dniu 6 października 2016r. złożył wniosek o przyznanie emerytury.

W wyniku rozpoznania wniosku ubezpieczonego, ZUS Oddział w L. w dniu 31 października 2016 r. wydał decyzję odmawiającą mu prawa do emerytury, zaskarżoną w niniejszej sprawie.

/bezsporne, nadto akta emerytalne ZUS/

W okresie od 1 września 1971r. do 31 maja 1989r. wnioskodawca był zatrudniony w Fabryce (...) w C.. W tym w okresie:

- od 1 września 1971r. do 26 czerwca 1974r. jako uczeń zawodu tokarza
- od 2 września 1974r. do 27 października 1975r. – na stanowisku frezera-tokarza
- od 28 października 1975r. do 10 grudnia 1977r. odbywał służbę wojskową
- od 27 grudnia 1977r. do 31 maja 1989r. – na stanowisku wytaczarza-frezera.

Przez cały okres pracy zatrudniony był na wydziale (...). Był to oddział, na którym znajdowały maszyny do obróbki skrawaniem.

Będąc zatrudnionym na stanowisku frezera-tokarza (2.09.1974r.-27.10.1975r.) wnioskodawca zajmował się obróbką elementów odlanych z żeliwa. Prace te wykonywał przy użyciu frezerki, maszyny do obróbki elementów kanciastych. Pracował również na tokarce, maszynie służącej do obróbki elementów zaokrąglonych.

Po powrocie z wojska będąc zatrudnionym na stanowisku wytaczarza-frezera (27.12.1977r.-31.05.1989r.) pracował na wiertarko - frezarce. Przy użyciu tej maszyny zbierał naddatki z odlewu na określony wymiar, wiercił otwory, frezował powierzchnię, gwintował otwory, przecinał.

Dowody: - akta kapitału początkowego w tym: świadectwo pracy k.7

- akta osobowe wnioskodawcy, w tym: umowy o pracę, angaże, świadectwo pracy

- przesłuchanie wnioskodawcy e-protokół z 22.03.2017r. (k.44) – 00:04:22-00:14:30

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Obowiązująca od 1 stycznia 1999 r. ustawa o emeryturach i rentach z FUS (Dz.U.2016.887) dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. przewiduje możliwość nabycia prawa do emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym, z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze na podstawie art. 184 tej ustawy.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat –dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27, tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa wyżej, przysługuje pod warunkiem

nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu.

Zgodnie zaś z treścią przepisu art. 32 ust. 1 cyt. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym przepisie, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wykazanie ogólnego i szczególnego stażu pracy w wymiarze wyższym niż 25 i 15 lat nie mają znaczenia dla ustalenia samego prawa do świadczenia, a jedynie wpływają na jego wysokość.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, wnioskodawca w dniu (...) ukończył 60 lat, nie przystąpił do OFE oraz posiada wymagany ogólny okres zatrudnienia 25 lat.

Sporne w sprawie pozostawało jedynie, czy wnioskodawca ma wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do stażu pracy w szczególnych warunkach jedynie okres 8 lat, 4 miesięcy i 3 dni (5.03.1990-31.12.1998 – wyłączeniem okresów zasiłków chorobowych)

Wnioskodawca twierdził, iż przez okres zatrudnienia od 1 września 1971r. do 31 maja 1989r. pracował w Fabryce (...) w C. jako tokarz, frezer, wytaczarz – wykonując prace ujęte w wykazach A i C załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r.

W ocenie Sądu, w realiach rozpoznawanej sprawy wnioskodawca nie wykazał na dzień wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r., tj. na dzień 1 stycznia 1999 r., wymaganych 15 lat okresów pracy w warunkach szczególnych. Przekonują o tym w sposób dokumenty znajdujące się w aktach osobowych wnioskodawcy z okresu jego zatrudnienia w (...) w C. oraz wyjaśnienie samego wnioskodawcy.

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzanej mu pracy, przy czym praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U.8.43 ze zm.). Stanowisko powyższe jest ugruntowane w orzecznictwie (por. np. wyrok SN z dnia 18 lutego 2015 r., III UK 114/14).

W rozpoznawanej sprawie były pracodawcy nie wystawił wnioskodawcy świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Sporządził jedynie ogólne świadectwo pracy, w którym w pkt 4 nie zawarł wskazania, iż wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach. Analiza jedynych w tej sprawie dowodów tj. akt osobowych (w tym umów o pracę, angaży i świadectwa pracy) oraz wyjaśnień wnioskodawcy doprowadziła Sąd do przekonania, że wnioskodawca w spornym okresie nie wykonywał prac w szczególnych warunkach. Załącznik do cyt. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. – wykaz A w dziale III jako prace w szczególnych warunkach „W hutnictwie i przemyśle metalowym” w poddziale „odlewanie staliwa, żeliwa, metali nieżelaznych i rur” wymienia trzy grupy prac: pod poz. 21 – przygotowywanie mas formierskich i prace formierzy oraz rdzeniarzy, pod poz. 22 – obsługa żeliwiaków, rozlewni i

ich urządzeń pomocniczych i pod poz. 23 – wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów. Wnioskodawca pracował przy frezarce, tokarce i wiertako-frezarce zajmując się obróbką wykonanych, odlanych elementów metalowych.

Bezzasadność zaliczenia wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach na stanowiskach zatrudnienia na stanowisku frezera-tokarza i wytaczacza-frezera uniemożliwia jednocześnie uwzględnienia do nich okresu służby wojskowej.

Nie jest również możliwe zaliczenie jako okresu pracy w szczególnych warunkach okresu nauki zawodu. Przede wszystkim dlatego, iż uczeń zawodu nie wykonuje stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zawodu, którego się uczy. Ponadto praca tokarza nie jest jak to wyżej wskazano pracą w szczególnych warunkach ani w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, wobec niewykazania, iż prace wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie mogą być zaliczone do prac w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r., Sąd nie mógł podzielić stanowiska ubezpieczonego o spełnieniu warunku posiadania wymaganego ustawą stażu 15 lat pracy w takich warunkach. Z powyższych względów uznał, iż wnioskodawca nie spełnił przesłanek do przyznania mu emerytury w tzw. obniżonym wieku emerytalnym, a stwierdzająca to zaskarżona decyzja organu rentowego była prawidłowa. Dlatego też, Sąd –na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.– odwołanie K. W. oddalił.

SSO Regina Stępień